

Kristi Himmelfärds dag

Predikan på distans 2022-05-26.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för att du låtit din Son fara upp till himmelen och att han nu sitter på din högra sida. Tala till oss denna stund genom ordet i den Helige Andes kraft. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 17:24-26. (2:a årg.)

24 Jesus sade: ”Fader, jag vill att där jag är, där ska också de som du har gett mig vara med mig. Låt dem få se min härlighet som du har gett mig, för du har älskat mig före världens skapelse. 25 Rättfärdige Far, världen har inte lärt känna dig. Men jag känner dig, och de vet att du har sänt mig. 26 Jag har gjort ditt namn känt för dem. Och jag ska göra det känt, för att kärleken som du älskat mig med ska vara i dem och jag i dem.”

Kristi himmelfärds dag är en viktig dag i vårt kyrkoår. Efter Jesu uppståndelse var han med sina lärjungar 40 dagar här på jorden innan han for upp till himmelen. Om detta skriver evangelisten Lukas: *”Han visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde, när han under fyrtio dagar lät dem se honom och talade med dem om Guds rike.”* (Apg. 1:3)

Denna tid, av 40 dagars längd, var av Gud bestämd till att låta apostlarna och den kristna kyrkan få en rad säkra vittnesbörd om att Jesus verkligen var uppstånden från de döda. Först förkunnades detta av änglarna vid graven. Sedan fick de själva möta Jesus. Han visade sig för *Maria Magdalena* (Mark. 16:9, Joh. 20:11-18), Han visade sig för *flera kvinnor vid graven* (Matt. 28:9). Han visade sig för *apostlarna* när de var samlade inom stängda dörrar då han också åt fisk med dem (Mark. 16:14, Luk. 24:36-44, Joh. 20:19-11). Han visade sig för apostlarna än en gång då också *Tomas* var med och fysiskt fick känna på såren i Jesu kropp efter spikarna och spjutet (Joh. 24:26-29). Han visade sig för *Emmausvandrarna* (Luk. 24:13-33, Mark. 16:12). Han åt och drack med dem flera gånger och visade sig för några av dem *vid Genesarets sjö* när de var ute och fiskade, då han på nytt gjorde ett under så att de på hans ord fick en mycket stor mängd fiskar, 153 stycken. Han visade sig också en gång för *mer än femhundra kristna bröder* på en gång (1 Kor. 15:3:8). Han visade sig till sist för *apostlarna* på berget i Galiléen, där han gav dop- och missionsbefallningen (Matt. 28:16-20).

Paulus skriver: *”Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på samma gång. De flesta av dem lever än, även om några har insomnat. Sedan visade han sig för Jakob och därefter för alla apostlarna. Allra sist visade han sig också för mig, som för ett ofullgånget foster.”* (1 Kor. 15:3-8). **Johannes** tillfogar också de viktiga orden: *”Det är den lärjungen som vittnar om detta och har skrivit detta, och vi vet att hans vittnesbörd är sant. Jesus gjorde också mycket annat. Men om varje händelse skulle skrivas ner, tror jag att inte ens hela världen skulle rymma de böcker som då måste skrivas.”* (Joh. 21:24f).

Efter dessa 40 dagar kom så den viktiga dagen då Jesus for upp till himlen. Inför deras ögon lyftes han upp tills en sky tog bort honom. Det skall med kraft betonas att detta inte var någon drömsyn eller annan typ av andlig uppenbarelse utan en verklig, historisk händelse. Jesus Kristus, sann Gud och sann människa for verkligen upp till himmelen. I och med denna händelse intog han som människa platsen på Guds högra sida. Under sin förnedring hade han utblottat sig för vår skull och blivit fattig, lidande och föraktad. Hela tiden hade

han kvar sin fulla gudom, men som människa gjorde han inte helt och fullt bruk av sin himmelska härlighet. Detta skedde för våra synders skull, så att han skulle kunna försona hela världens synd i sin kropp. Men när detta verk var färdigt uppstod han på tredje dagen. Det var en verklig, fysisk uppståndelse. Därmed triumferade han över synden, döden och djävulen och proklamerade sin seger över dessa fördärvets makter. Hans uppståndelse var också en fullkomlig rättfärdiggörelse av hela världen genom att Gud Fader förklarade att Sonen som människa har en ställföreträdande rättfärdighet som gäller hela mänskligheten.

De 40 dagarna på jorden kan sägas vara en parentes i detta skeende. Dessa dagar var till för att apostlarna och de första kristna skulle få ovedersägliga bevis på att Kristus verkligen var uppstånden från de döda. Han gick omkring med dem, kom till dem och åt med dem och tog dem med sig upp på ett berg. Han undervisade dem och gjorde allt som återstod innan han skulle lämna dem.

Så kom då själva himmelfärden som den stora triumfdagen då Sonen intog sin plats på Faderns högra sida. Så står uppståndelsen och himmelfärden liksom tillsammans i Kristi seger över djävulen. Ingen skall förstå detta som om inte Fadern, Sonen och Anden alltid varit tillsammans. De är ju en enda, evig Gud av evighet. Men som människa har Kristus först blivit förnedrad och sedan upphöjd i uppståndelsen och himmelfärden. Därför bekänner vi i vår trosbekännelse: *”På tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda, uppstigen till himmelen, sittande på Gud Faderns högra sida, därifrån igenkommande till att döma levande och döda.”*

Efter himmelfärden är Jesus inte längre på jorden på det sätt han var från och med att han blev människa och föddes av jungfru Maria. Nu sitter han på Faderns högra sida i himmelen. Men han gör det med samma kropp som under sitt jordeliv. Han är verkligen både sann Gud och sann människa av evighet. Men nu är han oss nära genom sitt ord och sina sakrament. Han tar genom dopet och tron sin boning hos varje kristen. Han ger sin kropp och sitt blod i den heliga nattvardens bröd och vin till syndernas förlåtelse. Så är han med sin kyrka alla dagar intill tidens ände.

Tio dagar efter himmelfärden inträffade pingstdagen, då apostlarna offentligt blev beklädda med den Helige Andes gåvor och med kraft förkunnade vad som skett genom Jesu liv, död, uppståndelse och himmelfärd. Det är genom detta apostoliska ord som vi här idag möter Jesus Kristus. Här besannas predikotextens ord:

Fader, jag vill att där jag är, där ska också de som du har gett mig vara med mig. Låt dem få se min härlighet som du har gett mig, för du har älskat mig före världens skapelse.

När vi genom predikoämbetet undervisar, predikar och förvaltar sakramenten är Kristus själv verksam genom ordet och sakramenten. Vi skall därför inte vänta på några nya under och tecken, utan troget hålla oss till det apostoliska ordet i den heliga Skrift. Här, i denna bok som vi kallar Bibeln, finns hela den gudomliga sanningen uppenbarad för oss. Här kommer Sonen på Faderns högra sida till oss idag, här och nu. Jesus säger:

Jag har gjort ditt namn känt för dem. Och jag ska göra det känt, för att kärleken som du älskat mig med ska vara i dem och jag i dem.

Därför är det Guds vilja att Kristi himmelfärd också skall vara vår segerdag och en ständig påminnelse om att han snart skall komma tillbaka på samma sätt som han for upp. Detta är den yttersta dagen, som snart skall inträffa. Må vi då alla vara beredda att i tron möta honom som vår Herre och Frälsare. *Amen.*

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*